

Uchwała nr 12/2017
Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska
z dnia 15 marca 2017 roku
w sprawie projektu dokumentu
„Kierunki rozwoju i zarządzania terenami zieleni w Krakowie na lata 2017 – 2030”.

KDO ds. środowiska nie otrzymała kompletu projektu dokumentu „Kierunki rozwoju i zarządzania terenami zieleni w Krakowie na lata 2017 – 2030”, w szczególności nie otrzymała map będących istotną częścią dokumentu, pomimo iż wystąpiła o ich dostarczenie. **W związku z tym nie może odnieść się całościowo do projektu.**

Podczas przygotowywania projektu dokumentu nie zostały uwzględnione sugestie KDO ds. środowiska przedstawione w uchwale Komisji nr 13/2016 z dn. 18.05.2016 r.

Szczególnie jaskrawie widać brak w zespole projektowym fitosocjologa.

Brak w zespole fitosocjologa zaskutkował zasadniczymi brakami w rozpoznaniu przyrodniczym i przez to wadliwością dokumentu. Autorzy projektu dokumentu nie zdają sobie sprawy z uwarunkowań przyrodniczych oraz wyjątkowości przyrodniczej Krakowa który ze względu na swoje specyficzne położenie jest obszarem o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Ze względu na urozmaiconą rzeźbę terenu znajduje się tu wiele miejsc o cennych walorach przyrodniczych. Niektóre z nich mogą mieć duże znaczenie w ochronie różnorodności biologicznej. Są to miejsca rozrodu rzadkich i chronionych gatunków zwierząt i roślin, siedliska ich bytowania, korytarze ekologiczne. Pod względem ilości gatunków Kraków przewyższa nawet parki narodowe. Wszystko to sprawia że Kraków pod względem przyrodniczym jest ewenementem wśród miast europejskich, a niektóre występujące tu zbiorowiska i gatunki należą do ginących w Europie Tymczasem, poza wymienionymi w aneksie II nielicznymi użytkami ekologicznymi, autorzy projektu dokumentu potraktowali obszar Krakowa jak teren silnie przekształcony.

Zastrzeżenie budzi ograniczenie dokumentu do terenów będących własnością gminy lub skarbu państwa. Dokument powinien obejmować jeżeli nie wszystkie tereny zielone, to przynajmniej tereny wskazane jako tereny zielone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraków.

Przedstawiony projekt jest zaprzeczeniem celu jaki był stawiany przed autorami dokumentu.

Zadaniem dokumentu miało być m.in. określenie standardu utrzymania poszczególnych rodzajów terenów zieleni.

Należy dążyć do tego aby w kilkuletnim okresie doprowadzić do sytuacji aby każdy (nawet najmniejszy) płat zieleni miał kartotekę określającą zbiorowisko, wartość przyrodniczą, inwentaryzacje infrastruktury technicznej (podziemnej i nadziemnej) oraz określony standard utrzymania (wskazujący konkretnie jakie zabiegi i w jakich terminach należy przeprowadzać, w takiej kartotece powinny też być odnotowywane na bieżąco przeprowadzone zabiegi. Harmonogram czasowy zakładania kartotek powinien być określony wg. mapy waloryzacji przyrodniczej Krakowa określonej w Atlasie roślinności rzeczywistej, czyli w pierwszej kolejności dla obszarów o najwyższym walorze przyrodniczym, następnie o wysokim walorze przyrodniczym itd., z uwzględnieniem priorytetów obszarów wymagających ochrony czynnej. Utrzymanie wszystkich płatów zieleni powinno się odbywać na podstawie ustalonego w ten sposób standardu utrzymania, aby do minimum ograniczyć uznaniowość prowadzonych prac.

Należy przyjąć jednolity gminny system klasyfikacji terenów zieleni. Oznacza to konieczność ujednoczenia nazewnictwa stosowanego w tym dokumencie, w studium, w planach zagospodarowania przestrzennego.

Wątpliwości budzi również przyjęte w projekcie dokumentu nazewnictwo: system przyrodniczy (błędna definicja – system przyrodniczy powinien obejmować obszar całego miasta, a nie tylko tereny zielone), tereny wspomagające (zmiana nazwy na adekwatną do ich rzeczywistej funkcji i znaczenia dla miasta), zieleń ekologiczna (!), park ekologiczny (brak definicji)

Park ekologiczny to - według definicji zaproponowanej przez Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot - wydzielony obszar przyrodniczy służący edukacji ekologicznej. Park ekologiczny wyłączony jest z jakiegokolwiek działalności gospodarczej, a opiekę nad nim sprawują organizacje ekologiczne, społeczne, lub inne (np. szkoły), na wniosek których park jest tworzony. Celami parku ekologicznego są:

- Stworzenie warunków dla swobodnego rozwoju istniejących tam biocenoz,
- Umożliwienie obserwacji tych procesów i edukacji ekologicznej na drodze osobistego doświadczenia,
- Budzenie świadomości ekologicznej poprzez „pracę z przyrodą”

Definicję „parku ekologicznego”, „eko-parku” (z ang. *ecology parks*) zaproponował również. prof. J. Weiner we wstępie do „Koncepcji ochrony różnorodności biocenotycznej Miasta Krakowa”, s. 54. Park ekologiczny łączy funkcje ochrony różnorodności biologicznej, eksponowania walorów krajobrazowych wespół z tworzeniem warunków do rekreacji i edukacji ekologicznej. J. Weiner pisał o potrzebie kształtowania sieci takich eko-parków w Krakowie. Parki ekologiczne zakładane są powszechnie w miastach brytyjskich, niemieckich (nazywane też parkami natury), czy francuskich.

W zdumienie wprawia stwierdzenie (str 92), że konieczne jest, aby planowana inwestycja zagospodarowania terenu Zakrzówka dla potrzeb mieszkańców Krakowa (park miejski) nie stanowiła zagrożenia dla populacji gniewosza na Zakrzówku, jednocześnie nie wspominając o zagrożeniach dla tego gada wynikających z planów budowy osiedla zabudowy wielorodzinnej na jego siedlisku.

W związku z tym za konieczne uznajemy zamieszczenie zalecenia działań w tej sprawie gdyż część zapisów obowiązującego mpzp „Rejon św. Jacka- Twardowskiego” dopuszczających taką zabudowę w sposób ewidentny koliduje z ochroną , jednego z największych w Polsce, udokumentowanego siedliska ,miejsca rozrodu i przebywania gniewosza plamistego i wymaga punktowej zmiany Studium oraz w/w mpzp na obszarze zlokalizowanym między ul. Wyłom i św. Jacka. Obszar zmiany winien być zgodny z obszarem proponowanej przez ekspertów strefy ochronnej umieszczonej w opracowaniu :

Bury S., Zając B. 2014. *Raport z inwentaryzacji gniewosza plamistego na terenie Zakrzówka wraz z implikacjami dla zachowania populacji.* – opracowanie wykonane na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie; (w wykazie bibliografii ta pozycja jest umieszczona jedynie w aneksie II, brak w bibliografii dokumentu głównego)

Zamieszanie wprowadza utożsamianie terenów rekreacyjnych z terenami zieleni (str 154) oraz wymienianie terenów rekreacyjnych w formie basenów, hal sportowych, kortów tenisowych, boisk do koszykówki, ścieżek rowerowych w dokumencie dotyczącym zieleni. Proponujemy usunięcie tych zapisów.

W dokumencie „ Opis kierunków rozwoju” str. 304, punkt 4.4 „Kierunki działań ochronnych”, zawiera tylko cztery zdania!!! To wzbudza poważne wątpliwości.

Natomiast, projekt dokumentu został bez potrzeby rozbudowany o elementy nie mające nic wspólnego z jego tematem np. „obszar ubóstwa” czy „koncentracja bezrobotnych”, informacje o usługach ekosystemowych systemów morskich, stref ochronnych zabezpieczających przed tsunami, lawinami, roli ochronnej raf koralowych i lasów namorzynowych chroniących wybrzeża przed zniszczeniami powodowanymi przez sztormy

Wątpliwości budzą wnioski dotyczące dostępności do terenów zieleni urządzonej o charakterze rekreacyjnym oraz obszarów deficytu zieleni publicznej. Wnioski te, przy jednoczesnym braku informacji o dostępności do terenów zieleni ogólnie, wprowadzają w błąd albowiem sugerują że mieszkańcy np. Starego Miasta są w lepszej sytuacji dostępu do zieleni niż mieszkańcy Borku Fałęckiego, Dębnik, Toń, Zwierzyńca

Nie podzielamy stanowiska wyrażonego na str. 216 dotyczącego konieczności pielęgnacji lasów komunalnych. Lasy miejskie nie mają celu gospodarczego ale powinny być lasami o charakterze ochronnym, rekreacyjnym, edukacyjnym, o procesach naturalnych. Zarzut, że część tych lasów wyrosła samoistnie, w wyniku naturalnej sukcesji, a nie powstała w wyniku planowej hodowli i z powodu braku pielęgnacji ich stan jest niezadowolający uważamy za błędny. W lasach gminnych należy pozostawiać drzewa do naturalnej śmierci fizjologicznej.

Prace pielęgnacyjne w lasach gminnych powinny dotyczyć tylko i wyłącznie prac związanych z bezpieczeństwem osób przebywających na szlakach, drogach i wyznaczonych ścieżkach oraz ewentualnie odsłonięcia szczególnie ważnych panoram i przebudowy w kierunku właściwego siedliska.

Pozostawianie w terenach zieleni urzędzonej części drzew do naturalnej śmierci fizjologicznej (*dead wood*), w przypadku wykrotów i wyłomów pozostawianie próchniejących kłód.

- praktyka z powodzeniem stosowana w zarządzaniu zielenią (np. w Londynie, Berlinie, Brukseli) i zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju. W Londynie i innych miastach Wlk. Brytanii, pozostawianie martwych drzew lub wręcz wtórne składowanie martwego drewna w zieleni miejskiej jest elementem osobnego opracowania, tzw. *BAP – Biodiversity Action Plan*. Znajduje uzasadnienie zarówno w historycznych układach zieleni (np. Regent's Park), współczesnych parkach i parkach ekologicznych zakładanych na nieużytkach urbanistycznych (np. park olimpijski Królowej Elżbiety).

- kadra urzędnicza nierzadko pochopnie wydaje decyzje na wycinkę drzew niestanowiących bezpośrednio zagrożenia, „tak na wszelki wypadek”, żeby się nikomu nic nie stało. Tymczasem warto wprowadzać tabliczki informacyjne przy drzewach stanowiących potencjalne zagrożenie. Por. <http://sendzimir.org.pl/sites/default/files/wzr4/wzr4-4.pdf> (str.58).

- część osłabionych a nawet zamierających drzew znajdujących się w oddaleniu i poza głównymi ciągami pieszymi pełni istotną funkcję biocenotyczną i środowiskotwórczą. Funkcje te nie kończą się wraz z obumarciem drzew.

- martwe drzewa (*dead wood*) w formie stojącej i leżącej stanowią istotny element wzmacniający lokalnie różnorodność biologiczną (także w odniesieniu do zieleni miejskiej), siedlisko innych cennych organizmów („próchnojady”), miejsce żerowania i lęgów dziuplaków; ważny jest też aspekt społeczny: możliwość amatorskiej obserwacji ptaków, czyli *birdwatching* – w miejscu zamieszkania, a nie tylko w rezerwatach przyrody pozostających zwykle w pewnym oddaleniu od ośrodków miejskich i odwiedzanych okazjonalnie.

- martwe drzewa w miastach (*dead wood*) mogą być elementem edukacji ekologicznej w zieleni miejskiej, przybliżającej naturalne procesy, np. śmierci drzewa oraz znaczenia martwego drewna w ekosystemie, także w ekosystemie parku. Powinny być zaopatrzone w dodatkowe tablice informacyjne na temat ich ekologicznej funkcji w zieleni miejskiej.

Struktura wydatków na kształtowanie i utrzymanie zieleni powinna uwzględniać dane na koniec roku 2016 (a nie na 30.06.2016) oraz dane w ramach przyjętego budżetu na rok 2017.

W projekcie dokumentu „*Opis kierunków rozwoju*” brak jest tak fundamentalnego tematu jak ochrona korytarzy ekologicznych. Zamiast tego są zielone korytarze (ang. greenway) – których cel jest rekreacyjny i ich rola jako korytarza ekologicznego jest niewystarczająca. Za błędne uważamy też twierdzenie, że linie tramwajowe, kolejowe, jezdnie są elementami greenway.

Wg „*Opis kierunków rozwoju*” wytyczne dot. terenów wskazanych do ochrony, w tym zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, zawiera Aneks Przyrodniczy. Tymczasem Aneks nr II nie zawiera żadnych propozycji zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i tylko niektóre proponowane użytki ekologiczne (lista nie pokrywa się z listą proponowanych użytków ekologicznych wymienionych w „*Opis kierunków rozwoju*”). W związku z tym należy w aneksie II dokonać uzupełnień w zakresie tworzenia zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych (wraz z mapami)

Nie podzielamy stanowiska, że Gmina Miejska Kraków nie powinna przeznaczać środków publicznych na utrzymanie terenów, które nie służą celom publicznym i są niedostępne. Naszym zdaniem wszystkie tereny zielone pełnią funkcje publiczne (m.in. ze względu na społeczną rolę drzew w oczyszczaniu powietrza i kształtowaniu mikroklimatu) i jeżeli chcemy aby osoby fizyczne zachowały na swoich terenach drzewa i inne elementy przyrodnicze to gmina powinna wspomagać finansowo ich utrzymanie.

Nie podzielamy również stanowiska, że koszenie w pasach drogowych należy przekazać do MPO. Utrzymanie wszystkich terenów zieleni, również w pasach drogowych powinno należeć do wyspecjalizowanej firmy podlegającej kontroli ZZM i działającej wg ustalonych przez ZZM standardów. Niska zieleń przydrożna również powinna mieć charakter zieleni wizualnie efektownej.

Zalecenia kierowane w stosunku do jednostek miejskich nie powinny mieć charakteru rekomendacji ale obowiązków realizacji.

Wśród takich obowiązków powinny być uwzględnione:

- Nakładanie na inwestorów obowiązku zatrudnienia podczas realizacji inwestycji inspektorów nadzoru przyrodniczego, dendrologicznego;
- przyjęcie wieloletniego planu wykupu terenów zielonych z rąk prywatnych poprzez zabezpieczenie co roku środków finansowych na wykup w wysokości minimum 1% całkowitych przychodów miasta oraz podpisywanie umów wykupu z opcją wieloletniej spłaty
- Przejęcie przez ZZM gospodarowania na terenie Krakowa ciekami wodnymi
- Tworzenie w ramach nasadzeń kompensacyjnych nowych parków
- Zabezpieczenie przed rozjeżdżaniem pasów zieleni przyulicznej
- Zwalczenie roślinności inwazyjnej
- Konieczne są zmiany w sposobie publikowania „Wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie”, którego publikacja w BiP jest wymagana zgodnie z Ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska,

Obecny wykaz jest chaotyczny i nieprzyjazny dla przeglądających. W jednej tabeli znajdują się wnioski i decyzje dotyczące usunięcia drzew, pozwoleń wodno-prawnych, wytwarzania odpadów. Nie są uszeregowane ani tematycznie, ani chronologicznie, ani sygnaturami.

W „Wykazie ...” należy dokonać zmian w wyszukiwarce w celu ułatwienia odszukania konkretnych informacji

a) Karty powinny być zamieszczone chronologicznie wg dat wszczęcia postępowania lub złożenia wniosku oraz wydania decyzji

b) Należy wprowadzić sposób wyszukiwania dokumentów wg opcji:

- Wnioski o usunięcie drzew
- Wnioski o pozwolenie wodno-prawne
- Wnioski na wytwarzanie odpadów
- Decyzje o zgodzie na usunięcie drzew
- Decyzje o pozwoleniu wodnoprawnym
- Decyzje o zgodzie na wytwarzanie odpadów
- Wnioski wg wyszukiwarki dzielnic oraz ulic

c) wnioski oraz decyzje powinny mieć stosowne odnośniki, aby można było sprawdzić kiedy został opublikowany wniosek o usunięcie drzew a kiedy została opublikowana decyzja.

d) wskazane byłoby aby w wykazie znajdowała się informacja jakich gatunków dotyczy wnioski

Wśród rekomendacji dla organów ochrony środowiska brak jest opracowania planów ochrony dla parków krajobrazowych położonych na terenie Krakowa, poszerzenia granic parków krajobrazowych, utworzenie parku krajobrazowego doliny Wisły.

Negatywnie oceniamy propozycję zmiany kwalifikacji cmentarzy na tereny zieleni (sugerujemy wprowadzenie osobnej kategorii - cmentarze). Zmiana ta ma na celu podniesienie w sztuczny sposób statystyki terenów zieleni, w sytuacji gdy zieleń stanowi niewielki procent powierzchni cmentarza, niejednokrotnie mniejszy niż teren osiedli mieszkaniowych. Nie ma więc merytorycznego uzasadnienia takiej zmiany klasyfikacji

Biorąc pod uwagę uwarunkowania prawne zaliczające zieleń na dachach do powierzchni biologicznie czynnej, nie należy promować wprowadzania zieleni na dachy gdyż skutkuje to ograniczeniem przez inwestorów powierzchni biologicznie czynnej na gruncie.

Zapisy „Kierunków rozwoju i zarządzania terenami zieleni w Krakowie na lata 2017 – 2030” powinny być zgodne z zapisami dokumentu „Standardy postępowania przy rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na usunięcie drzew” opracowany przez Zespół zadaniowy ds. ochrony zieleni.

UWAGI DO ANEKSU II

Aneks nr II nie zawiera żadnych propozycji zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i tylko niektóre proponowane użytki ekologiczne (lista nie pokrywa się z listą proponowanych użytków ekologicznych wymienionych w „Opis kierunków rozwoju”).

Aneks nie zawiera nazwy ani mapy proponowanego do utworzenia w „Opis kierunków rozwoju” str.92 użytku ekologicznego na terenie Zakrzówka a jego obszar 6,53 ha jest niewystarczający, zważywszy na wielkość obszaru proponowanej zabudowy wielorodzinnej na terenie siedliska gniewosza plamistego między ul. Wyłom i św. Jacka.

Poszerzenie granic użytku ekologicznego łąki w Kostrzu - granice poszerzone w kierunku ul. Winnickiej i objęcie ochroną roślin rosnących po obu stronach tej ulicy (kosaciec syberyjski, pełnik europejski, mieczyk dachówkowaty, rdest wężownik).

Poszerzenie granic użytku ekologicznego łąki w Klinach od obwodnicy do granicy zieleni fortecznej Fortu Borek 52 oraz ul. Korpala, Bartla a w kierunku południowym do ul. Komuny Paryskiej z powodu występowania na całym obszarze łąk trzęślicowych i gatunków chronionych.

W zakresie propozycji użytku ekologicznego Dolina Potoku Olszanickiego (str 72-74), wnioskujemy o:

1. Zastosowanie w całym dokumencie pierwotnej nazwy użytku „Łąki Olszanickie”. Propozycja użytku ekologicznego o takiej nazwie została zgłoszona przez Stowarzyszenie "Nasza Olszanica" i pozytywnie zweryfikowana przez Wydział Kształtowania Środowiska UMK (WS-07.6120.7.2016.JS z dnia 19.10.2016) oraz przez KDO ds. Środowiska (Uchwała nr 21/2016 z dn 21.09.2016).
2. Uszczegółowienie opisu walorów przyrodniczych w zakresie części faunistycznej w oparciu o przeprowadzoną w roku 2016 na zlecenie Stowarzyszenia "Nasza Olszanica", inwentaryzację przyrodniczą części proponowanego obszaru (opinia przyrodnicza powstała w oparciu o inwentaryzację, została złożona do wniosku o utworzenie użytku ekologicznego Łąki Olszanickie i znajduje się w aktach sprawy), a te walory nie zostały w przedstawione.

Między innymi:

- Na obszarze proponowanego użytku stwierdzono występowanie gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I. Dyrektywy Ptasiej: bociana białego, derkacza, dzięcioła zielonosiwego, gąsiora i jarzębatki.
- W obrębie terenu i najbliższej okolicy w okresie lęgowym 2016 r. stwierdzono występowanie 75 gatunków ptaków należących do 12 rzędów, w tym 60 to gatunki związane lęgowo – teren obszaru planowanego użytku ekologicznego obejmuje w całości lub w części ich terytoria lęgowe lub jest miejscem gniazdowania oraz kluczowym żerowiskiem. Większość gniazdującej awifauny to gatunki związane ekologicznie z siedliskami zakrzaczeń, zarośli i zadrzewieniami, występują także gatunki polne i łąkowe. W tej liczbie 71 gatunków to ptaki objęte ochroną gatunkową na terenie kraju, 19 gatunków to gatunki zagrożone, 5 gatunków jest wymienionych w Załączniku 1. dyrektywy ptasiej, 4 gatunki należą do ptaków z Czerwonej Listy ptaków Unii Europejskiej, a trzy są wymieniane na Czerwonej Liście ptaków Europy. Dane te wskazują, że obszar wnioskowanego obszaru cechuje się ponadprzeciętną wartością awifaunistyczną i w okresie lęgowym jest miejscem gniazdowania wielu ptaków, w tym wielu cennych i zagrożonych o wysokim statusie ochrony w Polsce i w Unii Europejskiej.
- Stwierdzono również występowanie gatunków kręgowców wymienionych w Załączniku IV Dyrektywy Siedliskowej: jaszczurki zwinki, żaby moczarkowej, grzebiuszki ziemnej, ropuchy zielonej, rzekotki drzewnej i borowca wielkiego. Wyszczególnione gatunki wykazywały ścisłe powiązania ekologiczne z badanym terenem.

W związku z powyższym, nie można się zgodzić, że obszar nie przedstawia szczególnych walorów dydaktycznych. Szczególnie, że ulica Powstania Styczniowego jest licznie uczęszczana nie tylko przez rowerzystów, ale również mieszkańców oraz korzystających z przystanku kolejowego Kraków-Olszanica. Obszar ten może być więc udostępniony dla celów dydaktycznych.

Wprowadzenie systemu monitoringu pomników przyrody zaproponowanego Uchwałą nr 13/2016 Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska z dnia 18 maja 2016 roku w sprawie opracowania Kierunków Rozwoju i Zarządzania Terenami Zieleni w Krakowie na lata 2016–2030. Obecne działania monitoringu oraz ochrony pomników przyrody uważamy za niewystarczające, a ocena dokonana przez autora aneksu jest nieobiektywna.

UWAGI DO ANEKSU NR III

Aneks nr III dotyczący standardów zakładania i pielęgnacji terenów zieleni uważamy za błędny.

Przy opracowaniu standardów pielęgnacji terenów zieleni należy zatrudnić fitosocjologa. Autor aneksu potraktował obszar Krakowa jak teren silnie przekształcony, nie zostały opracowane (poza standardami wymienionymi w aneksie II nielicznych użytków ekologicznych) standardy utrzymania poszczególnych siedlisk zidentyfikowanych w Mapie roślinności rzeczywistej Krakowa!

Podstawowym kryterium doboru gatunkowego (i odmianowego) nasadzeń nie powinno być jak wskazuje autor aneksu odporność na niskie temperatury, lecz zgodność z siedliskiem.

Zaproponowane w aneksie standardy mogą dotyczyć tylko i wyłącznie ścisłego centrum miasta oraz terenów zainwestowanych (jeżeli nie przylegają do korytarzy ekologicznych)

Negatywnie oceniamy propozycje sadzenia gatunków inwazyjnych np. jesion pensylwański. Zaznaczyć należy, iż nie wszystkie gatunki drzew, dobrze znoszące niekorzystne warunki

środowiskowe i charakteryzujące się szybkim wzrostem są pożądane w środowisku przyrodniczym. Niektóre gatunki obcego pochodzenia (inwazyjne) wprowadzone do rodzimego środowiska przyrodniczego, rozprzestrzeniają się w relatywnie krótkim czasie i zagrażają różnorodności biologicznej.

Przy ustaleniu listy gatunków zalecanych do nasadzeń należy kierować się m.in.: rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011 r. (*Dz. U. z 2011 r. Nr 210, poz. 1260*) w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym. Dodatkowo, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska zaleca szczególne środki ostrożności wobec innych, stosowanych do nasadzeń, gatunków drzew. Korzystać należy również z *Listy gatunków inwazyjnych opracowanej przez Instytut Ochrony Przyrody PAN*.

Negatywnie oceniamy zalecanie obwody pni nowo sadzonych drzew 12-20 cm, gdyż nasadzenia takie nie są właściwą kompensacją za usunięcie starych drzew. W związku sugerujemy nasadzenia drzew o minimalnych obwodach 25-30 cm, zgodne z zapisami dokumentu „Standardy postępowania przy rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na usunięcie drzew” opracowany przez Zespół zadaniowy ds. ochrony zieleni.

Negatywnie oceniamy zaproponowane rodzaje trawników. Ze względów zarówno przyrodniczych jak i ekonomicznych sugerujemy oparcie systemu zieleni niskiej na łące kwietnej utrzymywanej ekstensywnie (1-2 koszenia rocznie, a nie jak się proponuje w aneksie 3-8 krotne koszenie w okresie wegetacji). Koszenie intensywne powinno być ograniczone do miejsc w których ze względów bezpieczeństwa należy zachować maksymalną widoczność (np. skrzyżowania ulic)

Reasumując:

Projektu dokumentu „Kierunki rozwoju i zarządzania terenami zieleni w Krakowie na lata 2017 – 20130” uważamy za wymagający znacznych poprawek i uzupełnień, domagamy się przeanalizowania lokalizacji terenów przyrodniczo cennych wskazanych w opracowaniu ekofizjograficznym do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Gminy Kraków, szczególnie w mapie cennych siedlisk autorstwa K. Walasza, S. Gawrońskiego opublikowanej również w pierwszym wydaniu publikacji „Środowisko przyrodnicze Krakowa. Zasoby-ochrona-kształtowanie” oraz mapie korytarzy ekologicznych zawartej w drugim wydaniu tej publikacji, przedłożenia KDO całości projektu dokumentu (w tym map) do ponownego zaopiniowania.

Komisja Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska wnosi o poszerzenie zakresu konsultacji społecznych projektu dokumentu “Kierunków Rozwoju i Zarządzania Terenami Zieleni w Krakowie na lata 2017-2030”, o zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta Krakowa treści projektu dokumentu oraz wyznaczenie 30-dniowego terminu wnoszenia do niego uwag przez zainteresowane osoby.

Zdaniem Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska konsultacje społeczne bez możliwości zapoznania się z końcową wersją całości dokumentu i wniesienia swoich uwag na etapie finalnym są wadliwe i dokument określający wieloletnią strategią gospodarki terenami zieleni przyjęty w ten sposób może budzić kontrowersje, sprzeczny a przede wszystkim może być strategią niedoskonałą.

Przewodniczący
Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska

Mariusz Waszkiewicz